

2 ЛИПНЯ 2016 року

№№ 53-54 (1671-1672)

kraevid2003@ukr.net

КРАЄВИД

У ВИР ЖИТТЯ

Щороку з-під крила Шевченківського професійного аграрного ліцею виходять у світ кваліфіковані, дипломовані та освічені працівники. Ось і цього тижня у доросле життя, у вир професійної майстерності та творчого різноманіття вирушили 60 ліцеїстів.

Через поріг сьогодення ШПалу переступило уже близько двадцяти випусків досвідчених спеціалістів. За період діяльності закладу підготовлено понад 3 тисячі професійних робітників, із них 15% мають диплом з відзнакою, 35% — підвищений розряд. Учні з трирічним терміном навчання отримують ще й атестат про повну загальну середню освіту. Багато з них продовжили здобувати знання в технікумах та вищих навчальних закладах, працюють у різних галузях виробництва регіону.

Вкотре директор ліцею ВІТАЛІЙ ВИРВИХВОСТ з посмішкою й надією наставляв своїх випускників на подальше навчання та роботу. Вручивши атестати, дякуючи за прожиті разом роки, він побажав усім здійснення мрій, завжди досягати поставленої мети й не забувати своїх наставників. До його слів з привітанням від керівництва району приєднався заступник голови райдержадміністрації ОЛЕКСАНДР СЕМЕНОВ. Особливо урочистим моментом народження був для викладачів ОЛЕКСАНДРІВ ШИЛА та ІЄВЛЕВА, СВІТЛАНИ ОНИЩЕНКО, МАКСИМА ГОЛУБЕНКА, ОЛЬГИ РОМАНЧУК, ТАМАРИ СОЛЯНИК, ЛЮДМИЛИ КОРХ, ІННИ МАЛІКОВОЇ й студентів з Червоними дипломами. Ними стали СТАНІСЛАВ ШОПІН, КАТЕРИНА СЕРГІЄНКО, ВІКТОРІЯ ШТОНДА, АЛЛА КОРШЕНКО, ОЛЕНА БЛАГА, ТЕТЯНИ ШУДРЯ та ОЛІЙНИК.

Тепер вони дорослі, самостійні, мають професію і перед ними відкриті дороги. І по життєвих шляхах підтримкою їм завжди залишиться батьківська турбота та допомога, а вишитий рушник із запаширим на ньому короваєм буде світлим оберегом від негараздів та поворотів долі.

ВІДБУЛОСЯ

Важким і довгим був шлях нашої держави до справжньої незалежності. Скільки крові й сліз було пролито, аби сьогодні око нам милував синьожовтий прапор і Володимирський тризуб, щоб могли ми вільно, на повен голос заспівати: «Ще не вмерла Україна...».

Минулої п'ятниці шевченківці святкували 20-ту річницю з Дня прийняття Конституції України. На центральній площі селища лунала урочиста музика, й до підніжжя ярого борця за свободу та незалежність своєї країни та її населення Тараса Шевченка заступник голови райдержадміністрації ОЛЕКСАНДР СЕМЕНОВ та голова районної ради НАТАЛІЯ ОНИЩЕНКО поклали запашні квіти.

У Харкові теж відбулися урочистості з нагоди державного свята. На святковий концерт, що проходив у Харківському національному театрі опери та балету, були запрошені заступник голови РДА ЮРІЙ КУЛИК і представники трудових колективів району.

У заході взяв участь заступник голови ХОДА МИХАЙЛО ЧЕРНЯК. Він від імені голови облдержадміністрації ІГОРЯ РАЙНІНА привітав гостей заходу з визначною подією.

«Ми сьогодні святкуємо 20-ту річницю з дня прийняття Основного Закону України. Конституція є фундаментом, базою всього законодавчого поля нашої держави, — сказав посадовець, відкриваючи урочистий захід. — Ми сьогодні хочемо змін у державі. Останні роки нам чітко дають зрозуміти, що людям потрібно, щоб Україна була розвиненою європейською державою. Я впевнений, що зміни, в тому числі, і в Основний Закон, ініційовані гарантом Конституції — Президентом України, дозволять принцип верховенства права в нашій державі зробити не тільки гаслом, а справді робочим інструментом. Я впевнений, що так і буде».

Й упродовж усього святкового концерту в залі не вщухали оплески. Глядачів заворожував акробатичний номер від учасниці шоу «Україна має талант» МАРІЇ ШЕВЧЕНКО та гармонійно поєднаний виступ ОЛЕКСАНДРА КВАРТИ у супроводі пісочної анімації СВІТЛАНИ ТЕЛЬБУХ. Усі номери Великого Слобожанського академічного ансамблю викликали захват у залі й гості залишилися щиро вдячні за такий святковий подарунок.

РАКУРС

Угорська гуманітарна допомога переселенцям

Регіональні представники Благодійного фонду соціального розвитку Харківської області роздали матерям-одиначкам, пенсіонерам, багатодітним родинам з числа вимушених переселенців з Донецької та Луганської областей близько семи з половиною тонн продуктів харчування та засобів гігієни, наданих за фінансової підтримки міжнародного союзу АКТ Альянс (м. Женева) у виконанні Угорської екуменічної служби допомоги (УЕСД).

Знайшла допомога своїх адресатів і в Шевченківському районі. Декільком десяткам сімей, які опинилися в складних життєвих обставинах через необхідність покинути рідну домівку, представник Фонду Світлана Захарченко передала гуманітарну допомогу у вигляді побутової хімії та продуктів харчування.

Серед тих, хто отримав пакунки від угорських благодійників, — мати двох маленьких дівчаток Марина Крамарова. Зараз вона з донечками проживає у Волоській Балаклії, а чоловік несе службу в зоні АТО. Молоду маму всіляко підтримує пенсіонерка Любов Горбачова, яка також є вимушеною переселенкою і нині живе по сусідству з Мариною. Обидві жінки висловили щиро вдячність представникам Фонду та міжнародним благодійним організаціям за надану допомогу. Зокрема, Марина Крамарова зазначила, що значною підтримкою для неї та її діточок є засоби гігієни — пральний порошок, мило, шампунь, гель тощо.

— Підрастають мої дівчатка, звісно, й

витрати зростають, а в цю спекотну погоду на пральні та миючі засоби у нас особливий попит, — говорить молода мама.

— За вагомих пакет з продуктами — окрема вдячність, — додає її сусідка Любов Горбачова. — Настала пора достигання ягід, тож і борошно, й цукор, і олія дуже доречні. Зможемо й самі поласувати варениками, пирогами, а головне — наших маленьких принців побалувати, — говорить жінка, ніжно пригортаючи, мов рідну, одну з донечок Марини...

Пенсіонер Олександр Вертепа прийшов за гуманітарною допомогою одним з останніх. У його дружини виникли ускладнення зі здоров'ям та й самому через значну спеку не під силу було нести пакунки, тим більше що представники Фонду попередили — вони об'ємні й важкуваті. Тож чоловік дочекався, коли сусід зміг підвезти його на автомобілі. Коли ж отримувач допомоги, не міг стримати хвилювання — чуйність благодійників зворушила пенсіонера до сліз.

СЬОГОДЕННЯ

Чим живе село...

Здавна село вважалося колыскою держави, її початком і основою, підґрунтям для подальшого розвитку. Чим же живе воно сьогодні? Що допомагає селянам в повсякденній тяжкій праці? Як впливають на якість життя простого українського хлібороба сучасні реформи? Як опікується його існуванням місцева влада ми вирішили переглянути на прикладі Березівської сільської ради.

Нині до її складу входить два села — Баранове та сама Березівка. Але раніше це були ще й Тернове і Загризове, які уже зникли з територіальної карти. З початку свого існування рада півтора століття невпинно розвивалася і збільшувала число своїх жителів. Але з кінця 20-х років ХХ століття ситуація кардинально змінилася. Спочатку більшовицькі експерименти, Друга світова війна, знижений рівень народжуваності, відсутність газопроводу, добротного автошляху, робочих місць призвели до невеселого сьогодення.

В офіційних паперах сільради зафіксовано 345 громадян, що правда реальна їхня кількість зараз набагато менша. Люди роз'їхались у пошуках кращого життя та стабільної оплачуваної роботи. Але все одно з усіма проблемами, нагальними питаннями та порадами жителі звертаються до свого сільського голови Олександра Гарного.

Однією з таких проблем наразі є жадливий стан доріг і «можливість» дістатися ними до райцентру. Донедавна березівці мали змогу двічі на тиждень їздити рейсовим автобусом, та місяць тому графік скоротили, й залишилась тільки п'ятниця, далі діставайся як хочеш. Під час навчального року можна було скористатися послугами шкільного транспорту, під'їхавши в один кінець, здебільшого до Куп'янська. Ситуація не з найкращих. Адже на власне авто не у всіх є кошти, а профінансувати ремонтні заходи сільський бюджет не дозволяє. Нарікають тут і на те, що вирішення цієї справи багато в чому залежить від місцевого сільгоспідприємства, яке останнім часом, не надто переймається турботами селян.

Окрім цього, ще одним першочерговим завданням Олександр Володимирович вважає питання функціонування місцевої школи, яка зараз на межі закриття. Добротне приміщення, спортивний майданчик для занять фізкультурою та бажання учнів, батьків, вчителів й усієї громади зберегти освітнє джерело, на жаль, замало. Для розвитку та процвітання району необхідна чимала фінансова спроможність ради й наявність необхідної чисельності учнів. Сільська рада та колектив школи докладають максимум зусиль, щоб зберегти заклад. Адже всі знають народну мудрість: «Поки є школа — живе село».

Й, хоча це велика втрата для невеличкого населеного пункту, жити необхідно далі. Тому сільський голова зі своїми підлеглими намагається хоча б якось згуртувати навколо себе односельців. Завдяки їх активності й наполегливості тут проводиться велика кількість заходів, пов'язаних з благоустроєм прилеглої території. Так, наприклад, в ході Всеукраїнської акції «За чисте довкілля» узбіччя доріг очищено від порослі, побілені дерева, приведені в належний стан кладовища, упорядковані пам'ятники загиблим воїнам у Другій світовій війні.

Не оминається тут і культурно-масовий бік життя мешканців. За активної участі голови ветеранської організації Івана Дороганя було видано книгу «Березівський край», яка містить географічний опис та історичний нарис сіл Березівської сільської ради. За підтримки директора ФГ «Клепки» Олексія Хоменка, директора СТОВ «Червоний партизан» Леоніда Печериці й приватних підприємців, працівники клубу і сільради на визначні свята організують виступи художнього колективу з Шевченківського будинку культури. Продовженням таких дій завжди є частування польовою кашею та дискотека для молоді.

Тутешні жителі завжди приділяють належну увагу спорту, зокрема волейболу. Місцеві спортсмени неодноразово ставали призерами змагань серед команд району. А за ініціативи й фінансової підтримки сільського голови та зазначених вище сільгоспідприємств, на базі Березівської школи був проведений перший волейбольний турнір пам'яті Михайла Філяєва.

Важко вживати в тяжкій для країни часи, але варто намагатися. Лише докладаючи усі можливі зусилля можна досягти результату.

Дар'я Черкашина.

Представник Фонду Світлана Захарченко, пенсіонерка Любов Горбачова та Марина Крамарова з донечками.